

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑ

Κατευθυντήριες αρχές για Νομοθεσία

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η συνεχής τάση προς αύξηση των καθηκόντων και υποχρεώσεων για τους επιχειρηματίες καθιστά αναγκαίο τον ορισμό των βασικών τους δικαιωμάτων που δεν μπορούν να θιγούν, παρά μόνο σε συμφωνία προς τα πρότυπα που καθορίζονται σε αυτό το κείμενο του Καταστατικού Χάρτη των Δικαιωμάτων του Επιχειρηματία.

Μία σύγχρονη και προσανατολισμένη προς το μέλλον κοινωνία εξαρτάται από άτομα που είναι πρόθυμα να αναλάβουν κινδύνους, να δημιουργήσουν νέες ιδέες και να επενδύσουν πόρους (επιχειρηματίες). Επιχειρήσεις όλων των μεγεθών έχουν στο επίκεντρό τους ή στηρίζουν την προέλευσή τους στη μορφή του επιχειρηματία.

Ο στόχος του παρόντος προτεινόμενου Καταστατικού Χάρτη είναι να αναγνωριστεί το δικαίωμα των επιχειρηματιών στην ελευθερία διαχείρισης και να γίνει σεβαστή η συνεισφορά τους στην οικονομία του κράτους. Ο Καταστατικός Χάρτης σκοπεύει ειδικότερα να προστατεύσει τον επιχειρηματία από τις ακόλουθες τάσεις που επιβαρύνουν το επιχειρηματικό περιβάλλον:

1. Απόδοση σε απασχολούμενους «οιονεί ιδιοκτησιακών» δικαιωμάτων
2. Μη μετριαζόμενη γραφειοκρατία
3. Υπέρογκες χρεώσεις από κρατικά μονοπώλια (υποδομές, μεταφορές κτλ)
4. Κλιμακούμενη ποινικοποίηση παραβιάσεων σχετικά με την απασχόληση
5. Δυσανάλογες ευθύνες για την προστασία του περιβάλλοντος
6. Μη ισορροπημένος καταλογισμός ευθυνών στους επιχειρηματίες σχετικά με σχέσεις προς καταναλωτές
7. Διάβρωση της ελευθερίας προς κατάρτιση συμβάσεων και επιβολή αναδρομικών πράξεων

Μια παρόμοια νομοθεσία είναι σημαντική για αυτούς που επενδύουν κεφάλαια, για να δημιουργήσουν την επιχείρησή τους, έτσι ώστε να διασφαλιστεί ότι γνωρίζουν τα δικαιώματά τους και να υποστηριχθεί η μελλοντική ανάπτυξη του επιχειρηματικού τομέα. Το μέλλον κάθε κράτους ή χώρας στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στον επιχειρηματικό τομέα. Η ισχύς και σταθερότητά του διασφαλίζουν την ισχύ του κράτους και τη δυναμική που είναι απαραίτητη για να διασφαλιστεί η δημιουργία νέων θέσεων στην αγορά.

Καταστατικός Χάρτης των Δικαιωμάτων του Επιχειρηματία

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Τα μέλη της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Επιμελητηρίων (WCF ΠΟΕ) επιδιώκουν να προωθήσουν την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων του επιχειρηματία και

Τα μέλη της WCF στοχεύουν να υιοθετήσουν τις αρχές που καθορίζονται σε αυτόν τον Καταστατικό Χάρτη και

Τα μέλη της WCF επιδιώκουν να συστήσουν στις κυβερνήσεις των χωρών τους την υιοθέτηση των αρχών που καθορίζονται σε αυτόν τον Καταστατικό Χάρτη.

Αυτός ο Καταστατικός Χάρτης αναγνωρίζει την ευθύνη ενός επιχειρηματία έναντι της εθνικής οικονομίας, έναντι των περιβαλλοντικών και κοινωνικών αξιών και έναντι των εργαζομένων.

Σκοπός

1. Ο στόχος αυτού του Καταστατικού Χάρτη είναι να ορίσει τα θεμελιώδη δικαιώματα του επιχειρηματία σε όλες τις χώρες που αντιπροσωπεύονται από μέλη της WCF και να τα καθιερώσει ως αναπαλλοτρίωτα, στηριζόμενος στην αναγνώριση ότι η οικονομία της χώρας είναι θεμελιωμένη στις αρχές της ελεύθερης αγοράς, στο δικαίωμα κάθε ατόμου να κατέχει ιδιοκτησία και στην προώθηση του ανταγωνισμού.

Αυτός ο Καταστατικός Χάρτης εκφράζει μια κοινή αντίληψη αναφορικά με την ανάγκη να δημιουργήσει και να προστατεύσει τα θεμελιώδη

δικαιώματα των επιχειρηματιών στις χώρες δια μέσου των Επιμελητηρίων, που είναι μέλη της WCF.

Η πρόθεση είναι να παρακινήσει σε μια εθνική ή διεθνή νομοθετική διαδικασία, για ανάλογο σχεδιασμό και ανασκόπηση και να προτείνει τον Καταστατικό Χάρτη ως κατευθυντήρια αρχή για τα θεμελιώδη δικαιώματα.

Ο Καταστατικός Χάρτης έχει συνταχθεί με σαφή επίγνωση ότι η ιδιοκτησία συνοδεύεται από κοινωνικές και περιβαλλοντικές ευθύνες, με τελικό της στόχο να ενδυναμώσει την οικονομία.

Ιδιοκτησιακά Δικαιώματα

2. α. Οι επιχειρηματίες αυτοί και μόνον αυτοί έχουν δικαιώματα ιδιοκτησίας στην επιχείρησή τους και στα περιουσιακά της στοιχεία.

β. Δεν πρέπει να περιορίζονται τα δικαιώματα ιδιοκτησίας των επιχειρηματιών, παρά μόνον μετά από νόμο, που ταιριάζει στις αξίες της χώρας και που θεσπίζεται προς εξυπηρέτηση ενός κατάλληλου στόχου και σε μια έκταση που δεν θα είναι μεγαλύτερη από ό,τι είναι αναγκαίο ή όπως θα προκύπτει από ρητή εξουσιοδότηση ενός παρόμοιου νόμου.

Το παραπάνω απόσπασμα δεν απομειώνει ουδόλως την εξουσία κάθε κράτους να δημεύσει ιδιοκτησία για δημόσιους σκοπούς, σύμφωνα με υφιστάμενο νόμο. Σε αυτή την περίπτωση το κράτος πρέπει να καταβάλλει επαρκή αποζημίωση.

γ. Η είσοδος στους χώρους της επιχείρησης εξαρτάται από τη συγκατάθεση των επιχειρηματιών, εξαιρουμένων των περιπτώσεων που τίθεται σε κίνδυνο η υγεία και η ασφάλεια, ή περιπτώσεων επείγουσας ανάγκης ή κατόπιν δικαστικής παραγγελίας.

δ. Σε περίπτωση απουσίας σαφούς νομοθεσίας, τα δικαστήρια πρέπει να απέχουν κατά τη χρήση της διακριτικής δικαστικής τους εξουσίας από τη δημιουργία δικαιωμάτων ιδιοκτησίας σε τρίτους, που απομειώνουν τα δικαιώματα ιδιοκτησίας των επιχειρηματιών.

Μη παραβίαση
θεμελιωδών
δικαιωμάτων

3. Τα θεμελιώδη δικαιώματα που παρέχονται σε κάθε άτομο δεν πρέπει με κανένα τρόπο να παραβιάζονται ή να αρνούνται στους επιχειρηματίες, επί τη βάσει της υπόστασης ή της λειτουργίας τους ως επιχειρηματιών.

Ελευθερία
κατάρτισης
συμβάσεων

4. α. Δεν πρέπει να παραβιάζεται η ελευθερία των επιχειρηματιών να καταρτίζουν συμβάσεις.

β. Ένας επιχειρηματίας δεν πρέπει να εξαναγκάζεται σε διεξαγωγή διαπραγματεύσεων ή σε προσχώρηση σε συμβάσεις ενάντια στην ελεύθερη θέλησή του, εκτός εάν τούτο επιβάλλεται από αντιμονοπωλιακές αρχές.

Εξαίρεση για
ποινικές κυρώσεις

5. Οικονομικές διαφορές που δημιουργούνται από ατομικές σχέσεις απασχόλησης δεν πρέπει να γίνονται αντικείμενα ποινικών διώξεων παρά μόνον να συνεπάγονται χρηματικές διευθετήσεις.

- Πρόληψη επιβολής δυσανάλογων κυρώσεων της
- Αποφυγή αναδρομικών φόρων ή υποχρεώσεων
- Μη υποχρεωτική σχέση απασχόλησης
- Αποκλειστικό δικαίωμα καθορισμού δομής επιχείρησης της της
6. Καμία κύρωση ή τιμωρία δεν πρέπει να επιβάλλεται σ' έναν επιχειρηματία με την επιβολή νόμων, κανονισμών ή ρυθμίσεων, που δεν είναι ανάλογες και εξισορροπημένες σύμφωνα με τη σοβαρότητα της πράξης ή της παράλειψης προς πράξη, που αποτελεί το λόγο γι αυτήν την επιβολή.
7. Δεν πρέπει να επιβάλλονται σε έναν επιχειρηματία αναδρομική φορολόγηση ή αναδρομικά υποχρεωτικά τέλη ή πληρωμές κάθε είδους για πραγματοποιημένα κέρδη ή για προηγούμενη επιχειρηματική δραστηριότητα, που δεν ανέφερε κατά τον χρόνο της εκτέλεσής της κάποια παρόμοια υποχρέωση.
8. Οι επιχειρηματίες δεν πρέπει να εξαναγκάζονται ενάντια στη θέλησή τους να απασχολούν ανθρώπους παρά μόνο σε περιστάσεις που υφίσταται κατάσταση ανάγκης ή όταν αυτό καθίσταται αναγκαίο για βασικούς κοινωνικούς ή εθνικούς λόγους, δυνάμει εξουσιοδότησης που παρέχεται από νόμο. Οι στόχοι μιας κοινωνικής πολιτικής πρέπει να υπηρετούνται με τη χρήση κινήτρων.
9. Οι επιχειρηματίες έχουν το τελικό δικαίωμα να αποφασίσουν για τη δομή της απασχόλησης στις επιχειρήσεις τους, συμπεριλαμβάνοντας και αποφάσεις σχετικές με το ποιο τμήμα της επιχειρηματικής δραστηριότητάς τους θα εκτελείται με άμεση απασχόληση και ποιο τμήμα θα ανατίθεται σε εξωτερικούς συνεργάτες.

Επιβολή ασύνηθων
επιχειρηματικών
δραστηριοτήτων

10. α. Δεν πρέπει να επιβάλλονται δραστηριότητες ή καθήκοντα που πρέπει να εκτελεσθούν από τον επιχειρηματία, που αποκλίνουν από τη σφαίρα της επιχειρηματικής του δραστηριότητας, παρά μόνον όταν αυτό διατάσσεται ρητά στο νόμο, που καθίσταται αναγκαίος σε κατάσταση ανάγκης ή σε περίπτωση άμεσου κινδύνου.

β. Κάθε επιβολή που ο νόμος αναθέτει στον επιχειρηματία εντός της σφαίρας της επιχειρηματικής δραστηριότητάς του, πρέπει να είναι εξισορροπημένη και δίκαιη.

Η διαδικασία
διαβούλευσης

11. Το Κράτος, ή οποιαδήποτε δημόσια αρχή, που προτείνει ή νομοθετεί μια ρύθμιση, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών διατάξεων, προκηρύξεων και εγκυκλίων, που έχουν μια σημαντική επίπτωση στις επιχειρήσεις, πρέπει πριν από την θέσπιση να διεξαγάγει μια διαδικασία διαβούλευσης με τους επιχειρηματίες, ή με μια αντιπροσωπευτική τους οργάνωση, σύμφωνα με ένα εύλογο χρονοδιάγραμμα.

Για τους σκοπούς αυτού του άρθρου, «σημαντική επίπτωση» οφείλει να σημαίνει μια πρόταση, ή εκτέλεση ή μη- εκτέλεση της οποίας:

- (1) Απαιτεί μια χρηματική δαπάνη
- (2) Επιβάλλει αστικές, διοικητικές ή ποινικές κυρώσεις
- (3) Επηρεάζει κατά οποιοδήποτε άλλο τρόπο τις δραστηριότητες του επιχειρηματικού τομέα.

Θέσπιση
Επιχειρηματικών
Ρυθμίσεων

Ελευθερία tou
συνεταιρίζεσθαι

12. Η κυβέρνηση και οι κρατικές αρχές σε όλα τα επίπεδα δεν πρέπει να επιβαρύνουν τον επιχειρηματία με μη αναγκαία γραφειοκρατία ή με υπερβολικές ρυθμιστικές απαιτήσεις.

13. Το Κράτος οφείλει να αναγνωρίζει το δικαίωμα των επιχειρηματιών να συνέρχονται, να συνιστούν αυτόνομους επιχειρηματικούς συνδέσμους και ενώσεις και να αναλαμβάνουν κοινές δράσεις σύμφωνα με τον νόμο.

